

smlouvy a z obnovování smluv prostřednictvím svátosti a navštěvování chrámu. Učiníte-li tak, projevíte tím lásku a ochotu být pravým následovníkem Krista. Umožní vám to získat všechna slíbená požehnání.

Vás, kteří nejste členy naší Církve, vyzývám, abyste používali víru, činili pokání a připravili se přijmout smlouvu křtu v Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů. Učiníte-li tak, projevíte tím lásku našemu Nebeskému Otci a ochotu následovat Krista.

Svědčím o tom, že jsme šťastnější, když se řídíme učením evangelia Ježíše Krista. Budeme-li se Ho snažit následovat, požehnání nebes budou přicházet. Víím, že Jeho zaslíbení se naplní, když uzavřeme smlouvy a budeme je dodržovat a staneme se pravými následovníky Krista. Svědčím o Jeho velké lásce, kterou chová ke každému z nás, a činím tak ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Mojžíš 7:62.
2. Viz Jan 8:12.
3. Izaiáš 53:5.
4. 2. Korintským 12:7.
5. Viz 1. Nefi 1:20.
6. Viz Rut 1:16.
7. Viz Genesis 39:7–9.
8. Viz Jan 21:15–19.
9. Viz Jan 13:35.
10. Alma 27:27.
11. Moroni 10:33.
12. Viz *Učení presidentů Církve: Joseph Smith* (2008), 42; viz také Spencer W. Kimball, "Be Ye Therefore Perfect" (devotional address, Salt Lake Institute of Religion, Jan. 10, 1975): „Dali jsme slib, posvátný slib, v nebi předtím, než jsme přišli do tohoto života. ... Uzavřeli jsme smlouvy. Uzavřeli jsme je předtím, než jsme přijali své místo zde na zemi.“
13. Viz 2. Nefi 31:5–7.
14. Abraham 2:11. Viz také John A. Widtsoe, "Temple Worship" (lecture, Assembly Hall, Salt Lake City, Oct. 12, 1920), 10: „Smlouva vdechuje pravdě život – a činí možnými požehnání, jež odměňují ty, kteří patričně používají znalost.“
15. Viz Nauka a smlouvy 90:24.
16. Viz, například, 3. Nefi 18:7–11.

Starší Kent F. Richards
Sedmdesátník

Usmíření překrývá veškeré bolesti

Naším velkým osobním náročným úkolem ve smrtelnosti je stát se „svatým skrze usmíření Krista“.

Jako chirurg jsem zjistil, že významná část mého profesního času je věnována bolesti. Z nutnosti jsem ji chirurgicky způsoboval téměř denně – a mnoho svého úsilí jsem trávil snahou bolest kontrolovat a zmírňovat.

Přemítal jsem o účelu bolesti. Nikdo z nás není před bolestí imunní. Viděl jsem lidi vypořádávat se s ní velmi odlišně. Někteří se v hněvu odvraceli od Boha a jiní dovolili svému utrpení, aby je přivedlo k Bohu blíže.

Podobně jako vy jsem i já zakusil bolest. Bolest je měřítkem ozdravného procesu. Často nás učí trpělivosti. Možná proto nemocným říkáme *pacienti*, což vzniklo z latinského výrazu pro trpělivost.

Starší Orson F. Whitney napsal: „Žádná bolest, již vytrpíme, žádná zkouška, kterou projdeme, není zbytečná. Slouží našemu vzdělávání, rozvoji takových kvalit jako je trpělivost, víra, statečnost a pokora. ... Právě zármutkem a utrpením, dřinou a soužením získáváme vzdělání, které jsme si sem přišli osvojit.“¹

Podobně starší Robert D. Hales řekl: „Bolest vás přivádí k pokoře, jež vám dovoluje uvažovat. Je to zkušenost, jsem vděčný, že jsem jí prošel. ...

Poznal jsem, že tělesná bolest a uzdravování těla po větším chirurgickém zákroku je pozoruhodně podobná duchovní bolesti a uzdravování duše v procesu pokání.“²

Většina našeho utrpení není nutně naší chybou. Neočekávané události, rozporuplné nebo zklamání působící okolnosti, rušivé nemoci, a dokonce smrt nás obklopují a pronikají naší smrtelnou zkušeností. Nadto můžeme trpět strastmi způsobenými jednáním druhých.³ Lehi poznamenal, že Jákob „vytrpěl strasti a mnoho smutku pro hrubost bratří svých“.⁴ Protivenství patří do plánu štěstí, který Nebeský Otec připravil. Všichni mu čelíme natolik, že nás to přivádí k uvědomění si lásky našeho Otce a naší potřeby Spasitelovy pomoci.

Spasitel není tichým pozorovatelem. On sám zná osobně a neomezeně ty bolesti, kterým čelíme.

„On vytrpí bolesti všech lidí, ano, bolesti každého živého stvoření, jak mužů, tak žen a dětí.“⁵

„Přistupmež tedy směle s doufáním k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství, a milost nalezli ku pomoci v čas příhodný.“⁶

Někdy, v hloubce bolesti jsme

v pokušení tázat se: „Což není žádného lékařství v Galád? Což není žádného lékaře tam?“⁷ Já dosvědčuji, že odpověď je ano, je zde lékař. Usmíření Ježíše Krista pokrývá veškeré tyto podmínky a účely života.

Existuje další druh bolesti, za který *jsme* zodpovědní. Duchovní bolest hluboko v naší duši se může zdát neuhastitelná, jako bychom byli trýzněni nějakou „nevýslovnou hrůzou“, jak to popsal Alma.⁸ Pochází z našich hříšných činů a nedostatku pokání. I pro tuto bolest je zde lék, který je univerzální a absolutní. Je od Otce, prostřednictvím Syna, a je pro každého z nás, kdo je ochoten udělat vše, co je k pokání nezbytné. Kristus řekl: „Nevrátíte se nyní ke mně, ... a neobrátíte se, abych vás mohl uzdravit?“⁹

Kristus sám učil:

„A Otec můj mne poslal, abych mohl býti pozvednut na kříži; a *poté*, co jsem byl pozvednut na kříži, abych mohl přitáhnouti všechny lidi k sobě. ...

Tudíž podle *moci* Otcovy přitáhnou všechny lidi k sobě.“¹⁰

Možná, že Jeho nejvýznamnějším dílem je pokračující práce s každým z nás, individuálně, aby nás pozvedl, žehnal nám, posílil nás, podpořil, vedl a odpustil nám.

Jak viděl Nefi ve vidění, mnohé z Kristovy pozemské služby bylo zasvěceno žehnání a uzdravování nemocných se všemi druhy neduhů – tělesných, citových i duchovních. „A spatřil jsem zástupy lidí, kteří byli nemocní a kteří byli sužováni všelikými nemocemi. ... A oni byli uzdraveni mocí Beránka Božího.“¹¹

Alma také prorokoval, že „on půjde, trpě bolesti a strasti a pokušení všeho druhu; a ... na sebe vezme bolesti a nemoci lidu svého; ...

aby nitro *jeho* mohlo býti naplněno milosrdenstvím ..., aby *poznal* podle

těla, jak pomoci lidu svému podle slabostí jeho“.¹²

Jednou pozdě v noci, když jsem ležel na nemocničním lůžku, tentokrát jako pacient a ne jako lékař, jsem si četl tyto verše znovu a znovu. Říkal jsem si: „Jak je to vykonáno? Pro koho? Co je třeba, aby se nás to týkalo? Podobá se to odpuštění hříchu? Musíme si Jeho lásku a pomoc zasloužit?“ Jak jsem tak přemítal, pochopil jsem, že během svého smrtelného života si Kristus *zvolil*, že zakusí bolesti a utrpení proto, aby nám porozuměl. Možná, že my také musíme zakusit hlubiny smrtelnosti, abychom porozuměli Jemu i našemu věčnému účelu.¹³

President Henry B. Eyring učil: „Až budeme muset ve strastech čekat na Spasitelem slíbenou úlevu, bude nám dodávat útěchu skutečnost, že On z vlastní zkušenosti ví, jak nás uzdravit a jak nám pomoci. ... A víra v tuto moc nám dodá trpělivost, zatímco se modlíme, pracujeme a čekáme na pomoc. On mohl poznat, jak nám může pomoci, prostě jen skrze zjevení, ale On se *rozhodl, že to pozná na základě své vlastní zkušenosti*.“¹⁴

Guayaquil, Ekvádor

Onu noc jsem pocítil objímající náruč Jeho lásky.¹⁵ Slzy vděčnosti smáčely můj polštář. Později, když jsem si četl v Matoušovi o Kristově pozemské službě, učinil jsem další objev: „A když byl večer, přivedli k němu mnohé ... a *všecky*, kteříž se zle měli, uzdravil.“¹⁶ On uzdravil *všechny*, kteří k Němu přišli. Žádného neodmítl.

Jak učil starší Dallin H. Oaks: „Uzdravující požehnání přicházejí mnoha způsoby, a každé je uzpůsobeno našim individuálním potřebám podle znalosti Toho, který nás miluje nejvíce. Někdy toto ‚uzdravení‘ vyléčí naši nemoc nebo sejme naše břímě. Ale někdy jsme ‚uzdravení‘ tím, že nám je dána síla nebo porozumění nebo trpělivost, abychom unesli břemena, jež jsou na nás vložena.“¹⁷ Všichni, kteří přijdou, mohou být objati v Ježíšově náručí.¹⁸ Každá duše může být uzdravena Jeho mocí. Každá bolest může být zmírněna. V Něm můžeme najít „odpočinutí dušem svým“.¹⁹ Naše pozemské okolnosti se možná nezmění okamžitě, ale naše bolesti, starosti, utrpení a strach mohou být pohlceny v Jeho pokoji a uzdravujícím balzámu.

Pozoroval jsem, že děti často přirozeněji přijímají bolest a utrpení. Tiše je přečkávají s pokorou a mírností. Pocítil jsem nádherného, nezkaženého ducha obklopujícího tyto maličké.

Třináctiletá Sherrie podstoupila čtrnáctihodinovou operaci tumoru na míše. Když znovu nabyla vědomí na jednotce intenzivní péče, řekla: „Tati, teta Cheryl je tu, a ... dědeček Norman ... a babička Brownová ... jsou tu. A tati, kdo to stojí vedle tebe? ... On vypadá jako ty, je jenom vyšší. ... On říká, že je tvůj bratr Jimmy.“ Její strýček Jimmy zemřel ve třinácti letech na cystickou fibrózu.

Téměř hodinu Sherrie ... popisovala své návštěvníky, všechny zemřelé členy rodiny. Potom vyčerpaná usnula.“

Později řekla svému otci: „Tati, všechny děti tady na jednotce intenzivní péče mají anděly, kteří jim pomáhají.“²⁰

Nám všem Spasitel řekl toto:

„Vizte, vy jste malé děti a vy nemůžete snést všechny věci nyní; vy musíte růst v milosti a v poznání pravdy.

Nebojte se, malé děti, neboť jste moje. ...

Pročež, já jsem ve vašem středu a jsem dobrý pastýř.“²¹

Naším velkým osobním náročným úkolem ve smrtelnosti je stát se „svatým skrze usmíření Krista“.²² Bolesti, které vy i já zakoušíme, možná skýtají způsob, jak tento proces nejlépe změřit. Když jsme v koncích, můžeme se ve svém srdci stát jako děti, pokořit se a „modlit se a pracovat a čekat“²³ trpělivě na uzdravení svého těla a své duše. Jako Job, po vytríbení svými zkouškami, se ukážeme „jako zlato“.²⁴

Vydávám svědectví, že On je náš Vykupitel, náš Přítel, náš Přímlovce, Velký lékař, Velký uzdravovatel. V Něm můžeme najít pokoj a úlevu

od svých bolestí a svých hříchů, pokud jen k Němu budeme přicházet s pokorným srdcem. Jeho „milost ... je postačující“.²⁵ Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Orson F. Whitney, in Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), 98.
2. Robert D. Hales, „Healing Soul and Body,” *Ensign*, Nov. 1998, 14.
3. Viz Alma 31:31, 33.
4. 2. Nefi 2:1.
5. 2. Nefi 9:21.
6. Židům 4:16. Pavel nás učil pohlížet na Spasitele jako na příklad toho, jak snášet odpor hříšníků vůči nám, abychom při tom neochabovali a neklesali na duchu (viz Židům 12:3).
7. Jeremiáš 8:22.
8. Alma 36:14.
9. 3. Nefi 9:13.
10. 3. Nefi 27:14–15; zvýraznění přidáno.
11. 1. Nefi 11:31.

12. Alma 7:11–12; zvýraznění přidáno.

13. Viz John Taylor, *The Mediation and Atonement* (1882), 97. President Taylor píše o „smlouvě“ uzavřené mezi Otcem a Synem na předsmrtelných radách pro uskutečnění usmířujícího vykoupení lidstva. Kristovo dobrovolné utrpení v průběhu života bylo doplněním k utrpení v zahradě a na kříži (viz Mosiáš 3:5–8).

14. Henry B. Eyring, „Protivenství“, *Liahona*, květen 2009, 23–27; zvýraznění přidáno.

15. Viz Nauka a smlouvy 6:20.

16. Matouš 8:16; zvýraznění přidáno.

17. Dallin H. Oaks, „Uzdravuje ty, kteří obtíženi jsou“, *Liahona*, listopad 2006, 7–8.

18. Viz Mormon 5:11.

19. Matouš 11:29.

20. Michael R. Morris, „Sherrie’s Shield of Faith,” *Ensign*, June 1995, 46.

21. Nauka a smlouvy 50:40–41; 44.

22. Mosiáš 3:19.

23. Henry B. Eyring, *Liahona*, květen 2009, 24.

24. Job 23:10.

25. 2. Korintským 12:9; viz také Eter 12:26–27; Nauka a smlouvy 18:31.